

& simpliciter infiniti omnes partes medix sunt similiter hucusque. Quare si primum nihil est, omnino nulla causa est. Et neque deorsum possibile est in infinitum descendere, cum id, quod sursum versus principium habet: ut ex igne quidem aquam, ex hac vero terram, & ita semper aliud quoddam genus fieri. Dupliciter enim hoc ex hoc fit, non ut post hoc dicitur: ut ex Isthmis ludis, Olympiaci: sed ut aut ex puero mutato vir, aut ut ex aqua aer. Verumenimvero ut ex puero quidem virum fieri dicimus, tanquam ex eo quod fiebat, id quod factum est, aut quod perfectum est, ex eo, quod perficiebatur: semper etenim est aliquid medium, ut inter esse, & non esse, generatio, ita quod fit, inter existens, & non existens. Qui autem discit fit sciens. Et hoc est, quod dicitur, quod fit ex discente sciens, ut autem tanquam ex aere aqua, corrupto altero. Quare illa quidem non reflectuntur mutuo, nec fit puer ex viro. Non enim fit ex generatione quod fit, sed post generationem est. Sic enim dies ex diluculo, quoniam post hoc est: quare nec diluculum ex die: cetera vero reflectuntur. Utroque tamen modo impossibile est in infinitum progredi. Illorum enim cum media sint, necesse est finem esse. Hac autem inuicem reflectuntur. Alterius enim corruptio, alterius generatio est. Simul autem impossibile est primum corrumpi, cum sempiternum sit. Cum enim generatio non sit infinitum sursum versus, necesse est non esse sempiternum illud, quo primo corrupto quicquam factum est. Item, ipsum, cuius causa finis. Tale autem est, quod non est alterius gratia, sed eius causa cetera. Quare si tale erit ultimum, non erit infinitum. Quod si nihil tale, non erit ipsum, cuius causa. Sed qui faciunt infinitum later eos, quod boni naturam auferunt. At nullus inciperet agere quicquam, si non esset perueniens ad finem, nec esset intellectus in huiusmodi. Alicuius enim causa agit, quicunque intellectum habet. Hoc nanque terminus est: finis vero ipse terminus. At vero nec quod quid erit esse reduci ad aliam definitionem ratione abundantem contingit. Semper etenim prior, magis est, posterior vero, non est. Cuius autem primum non est, nec quod sequitur est. Item, ipsum scire permittunt, qui ita dicunt. Non enim possibile est scire ante, quam ad individua deueniatur, & ipsum cognoscere non est.

A κῆ ἅλας τῆ ἀπίεου πάντα τὰ μόρια μέσσα ὁμοίως μέχρη τῆ νεω. ὡς εἶπαρ μὴ δὲ ὅτι τὸ πρῶτον τῶν ἄλλων ἔστιν ἀλλὰ μάλιστ' οὐδὲ ὅτι τὸ κρείττον οἶοντ' ἔστι ἐπ' ἀπίεου ἵεναι τῶ αἰῶ ἔχοντος ἀρχῆν' ὡς ἐν πυρὸς μὲν ὑδωρ, ἐν δ' ἴστω γῆ, ἔτιω ἀεὶ ἀλλόπι γίνεσθαι γῆος. διχῶς γὰρ γίνεται τὸδε ἐν τῷ δει, (μὴ ὡς τὸδε λέγεται μὲν τὸδε, δὲ) ἐξ ἰσθμίων Ὀλύμπια,) ἢ ἐν παιδὸς αἰῶρ μετασθῆλοντος, ἢ ἐξ ὑδατος αἰῶρ ὡς μὲν οὐκ ἐν παιδὸς αἰῶρ γίνεσθαι φανερὸν, ὡς ἐν τῷ γιγνομένου τὸ γερνός, ἢ ἐν τῷ ὅππτελευθῆς τὸ τετελεσμένον' ἀεὶ γὰρ ὅτι μεταξὺ πὶ ὡς παρ τῷ εἶ) κῆ μὴ εἶ) γῆος: οὕτως κῆ τὸ γιγνόμενον τῷ ὄντος, κῆ μὴ ὄντος. ἔστι δ' ὁ μετασθῆσαν γιγνόμενος ὅππσημιον κῆ τῷ ὄντι ὁ λέγεται, ὅππ γίνεται ἐν μετασθῆσαντος ὅππσημιον τὸ δ' ἔως ἐξ ἀέρος ὑδωρ φθασούτως διατέρου. διὸ ἐκείνα μὲν ἐν ἀνακάμπτει πρὸς ἀλλήλα, οὐδὲ γίνεται ἐξ ἀέρος πρὸς οὐ γὰρ γίνεται ἐν τῆς γῆσεως τὸ γιγνόμενον, ἀλλ' ἔστι μὲν τῷ γένεσιν. οὕτω γὰρ ἢ ἡμέρα ἐν τῷ πρῶτῷ, ὅππ μὲν τῷ π. διὸ οὐδὲ τὸ πρῶτὸν ἐξ ἡμέρας. διατέρε δ' ἢ ἀνακάμπτει ἀμφοτέρως ἢ ἀδύατον εἰς ἀπίεον ἵεναι. ἔστι δ' ὄντων μεταξὺ, ἀδύατη τέλος εἶ) τῶ δ' εἰς ἀλλήλα ἀνακάμπτει ἢ γὰρ διατέρου φθασῆ, διατέρου ὅππ γῆσεως ἀμφοτέρω δ' ἀδύατον τὸ πρῶτον ἀείδον ὄν, φθασούτως. ἐπει γὰρ κῆ ἀπίεου ἢ γῆσεως ὅππ τῷ αἰῶ, ἀλλὰ γῆ ἐξ οὐ φθασμένου πρῶτον τῆ γῆσεως, μὴ ἀείδον εἶ). τῷ τῷ ἀδύατον. ἐπὶ δ' τὸ οὐ ἔνεκα, τέλος τοιοῦτον ἢ ὁ μὴ ὄντος ἔνεκα, ἀλλὰ τὰ ἄλλα ἐκείνου ὡς εἶ ὑφ' ἐστὶ τοιοῦτον τὸ ἔνεκα, κῆ ἐστὶ ἀπίεον. εἶ δ' μὴ δὲν τοιοῦτον, κῆ ἐστὶ τοῦ ἔνεκα ἀλλοί τὸ ἀπίεον ποιούτως, λαοδαμοσιν ἐξασθῶτως τῷ πῶ ἀγαθούουσι, καίτοι οὐδεὶς ἀεγ' ἤρησεν οὐδὲν πρῶτῆιν, μὴ μάλιστ' ἐπιπρῶτος ἢ ἐν οὐδ' αἰ εἴη νοῖς ἐν τοῖς τοῖς τῆς. ἔνεκα γὰρ πρὸς ἀεὶ πρῶτῆς ὄγα τοῦ ἔνεκα. τῷ γὰρ ὅτι πρῶτος τὸ γὰρ τέλος, πρῶτος ἐστίν. διὰ μὲν οὐδὲ τὸ πῶ εἶ) ἐπὶ δ' ἐπὶ ἀεγ' εἰς ἀμφοτέρω δ' ἄλλων ὄρεσμον πλεονάζοντα τῷ λόγῳ. ἀεὶ τε γὰρ ὄντι ὁ ἐμπρῶτον μάλιστ', ὁ δ' ὕστερος κῆ ἔστιν. οὐδ' ἢ τὸ πρῶτον μὴ ἔστιν, οὐδὲ τὸ ἰχρόμῆδον ὄντι. ἐπὶ τὸ ὅππσεσθαι ἀγαθούουσι οὐ οὕτω ἔνεκα. οὐ γὰρ ὄντι τε εἰδέναι, πρῶτον εἰς τὰ ἄτομα ἐλθεῖν, κῆ τὸ γινώσκειν κῆ ἔστι.